

cielle Opgave det er at varetage en bestemt Erhvervsgrens Tarv, særlig sætter sig ind i denne Erhvervsgren og varetager dens økonomiske Interesser; det vilde være en daarlig Repræsentation for vedkommende Erhvervsgren, hvis den nogen Sinde tabte dette Hovedhensyn af Sigte. Der er altsaa fremsat Ønsker og stillet Krav fra forskellige Sider, og stærkest, men med mindst Resultat er det sket fra den Del af Landbrugets Erhverv, som omfatter Produktionen af Fedevarer, specielt Flæsk. Der er Gang paa Gang rejst Krav til Administrationen, som ikke er blevet venligt imødekommet. Det kan være — jeg skal ikke her kritisere Administrationens Optræden her overfor —, at den har haft sine særlige og gyldige Grunde, men de har ikke for os været synlige. Imidlertid forandrer Forholdene sig paa dette Omraade som paa saa mange andre, efterhaanden som Tiden skrider frem, og som Forholdene nu ligger; er det givet, at de Krav, der tidligere er stillede af de paagældende Organisationer, ikke mere kan fremføres med samme Styrke, idet Produktion og Omsætning er kommet ind under Vilkaar, som ingen tidligere har kunnet forudsætte, og som griber stærkt ind i de Dispositioner, vi tidligere har truffet.

Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen), der i Gaar talte paa mit Partis Vegne, nævnede, at jeg muligvis vilde tale noget om Bestemmelserne i § 6 angaaende det Tilskud, der skal gives til Svineproduktionen. Jeg vil gerne komme lidt ind paa dette og beslægtede Forhold. Det er sikkert rigtigt, hvad der er fremhævet fra forskellige Sider, og stærkest af den højtærede Indenrigsminister, at Svineproduktionen i Danmark staar overfor en ganske betydelig Indskrænkning, og det er muligt, at Svineproduktionen gaar ned til et Minimum, som maaske knap nok og kanske ikke en Gang kan dække Hjemmeforbruget. Det forudsættes imidlertid i § 6, at der i hvert Fald indtil videre vil være en Overskudsproduktion, en Produktion til Udførsel, og derfor siger § 6, at der skal til Hjemlandets bestaaende Maksimalpriser gives et Tilskud paa 32 $\frac{1}{2}$ Øre for at bringe Prisen op til en saadan Højde, at det vedvarende kan lønne sig for Producenterne at producere Svin, men, siges der, dette Tilskud gives kun indtil videre, og af Forklaringerne til Lovforslaget fremgaar det, at Tilskuddet kun skal gives, for saa vidt der ikke ved Udførselen fremkommer saadanne Overskudsbeløb, at disse kan dække Forskellen mel-

lem Maksimalprisen og den Pris, der er foreslaaet af den højtærede Indenrigsminister: 172 $\frac{1}{2}$ Øre pr. kg. Altsaa, medens vi for Tiden har 2 forskellige Maksimalpriser herhjemme, en paa 132 Øre pr. kg af slagtede Svin med Hoved og Fødder og en paa 140 Øre pr. kg af slagtede Svin uden Hoved og Fødder, fastsættes der her en fast Normalpris paa 172 $\frac{1}{2}$ Øre, og derved bliver Landbruget, for saa vidt der ikke kan eksporteres Varer af nogen Betydning, hindret i at tage Chancen ved Produktionen, og derved skabe sig en Ekstra-indkomst, især hvis der ikke herhjemme i højere Grad gaas over til Forbrug af Kød, hvad vi fra Landbrugets Side meget indtrængende vil henstille til den højtærede Indenrigsminister at være Landbruget behjælpelig med. Jeg vil i øvrigt sige om den nysnævnte Maksimalpris, at den sikkert ikke er helt rigtigt beregnet af den højtærede Minister eller ikke helt rigtigt opfattet, thi Maksimalprisen herhjemme er ikke 140, men 132 Øre. Den egentlige Maksimalpris er den, som gives for den Vare, hvorefter der afregnes paa Slagterierne, og denne Pris er 132 Øre. Hvert eneste Slagteri — det gælder saavel private som Andelsslagterier — afregner med sine Leverandører Varen med Hoved og Fødder; det er Grundlaget for al Omsætning, om jeg saa maa sige, mellem Producent og Fabrik, og hvis vi skal op til 172 $\frac{1}{2}$ Øre som den faste Normalpris, om hvilken den højtærede Minister siger, at for den Pris kan det lønne sig at producere Svin, saa skal Tilskuddet ikke være 32 $\frac{1}{2}$ Øre, men 40 Øre. Denne Opfattelse er ikke alene min, men er den, som almindelig, for ikke at sige enstemmig, deles af de ledende paa dette Omraade, i hvert Fald af de danske Andelsslagteriers Ledelse.

Men, som sagt, der indføres her en fast Normalpris paa 172 $\frac{1}{2}$ Øre, efter min Opfattelse 164 Øre, og til denne Pris vil det med de nuværende Sædpriser ikke kunne lønne sig at producere. Kunde det derimod lykkes fremdeles at opretholde en vis Udførsel af Flæsk, vilde Landbruget sætte Pris derpaa af mere end een Grund. For det første kunde vi derved bevare antagelig endnu i længere Tid en Pris, der laa over 172, men det opnaas kun ved, at Flæskeforbruget stærkt aflastes og erstattes med Kødforbrug; det vil ogsaa efter vor Opfattelse have sin Betydning for Samfundet som Helhed, maaske ogsaa i nationaløkonomisk Henseende, om vi ved-